

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Appelkammeret har ved sin afgørelse ikke taget hensyn til den af sagsøgeren fremsatte påstand om at varemærkerne, der påberåbtes i indsigelsessagerne, erklæres ugyldige. Efter sagsøgerens opfattelse foreligger der ikke længere en registreringshindring i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾ med hensyn til den af sagsøgeren begærede registrering, såfremt varemærkerne, der påberåbtes i indsigelsessagerne, erklæres ugyldige.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Appel iværksat den 20. april 2007 af Bligny til prøvelse af kendelse afsagt den 15. februar 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-142/06, Bligny mod Kommissionen

(Sag T-127/07 P)

(2007/C 140/57)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Francesco Bligny (Tassin-la-Demi-Lune, Frankrig) (ved avocat P. Lebel-Nourissat)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Det fastslås, at EU-Personaleretten har foretaget en urigtig bedømmelse af ansøgningen for så vidt angår forpligtelsen for ansøgeren til at vedlægge et bevis for statsborgerskab.
- Det fastslås, at EU-Personaleretten ikke har behandlet appellantens anbringender om tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning og princippet om god forvaltningsskik, som det påhvilede udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO AD/26/05 at iagttage.
- Følgelig ophæves EU-Personalerettens kendelse af 15. februar 2007 i sag F-142/06.
- Der træffes ny afgørelse i sagen, hvorved de afgørelser, der blev truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/26/05 den 7. december 2006 og den 23. december 2006, og hvorved sagsøgeren ikke fik adgang til udvælgelsesprøven og dermed til at få rettet sin skriftlige prøve, annulleres, og det fastslås, at det ansøgningsskema, som blev offentliggjort den 15. maj 2006 på EPSO's netsted til brug for ansøgerne til udvælgelsesprøven, var ulovligt.

- Subsidiært hjemvises sagen til EU-Personaleretten med henblik på, at denne træffer afgørelse i sagen, og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

I appelskriftet har appellant nedlagt påstand om, at EU-Personalerettens kendelse, hvorved denne — idet søgsmålet fandtes åbenbart grundløst — frifandt Kommissionen for de af sagsøgeren nedlagte påstande om annullation af udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at rette appellantens skriftlige prøve med den begrundelse, at hans ansøgning ikke indeholdt noget bevis for hans statsborgerskab.

Til støtte for appellen har appellant gjort gældende, at EU-Personaleretten har gengivet de faktiske omstændigheder, som er blevet fremlagt for den, forkert, idet den har foretaget en fejlfortolkning af meddelelsen om indgivelse af ansøgninger, hvilket har ført til en urigtig bedømmelse af ansøgningen. Desuden har han påberåbt sig, at den anfægtede kendelse ikke er tilstrækkeligt begrundet, idet EU-Personaleretten ikke har behandlet alle de anbringender og påstande, som appellant fremsatte i første instans.

Sag anlagt den 23. april 2007 — Suez mod KHIM (Delivering the essentials of life)

(Sag T-128/07)

(2007/C 140/58)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Suez SA (Paris, Frankrig) (ved avocat P. Combeau)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Delivering the essentials of life« for varer og tjenesteydelser i klasse 1, 9, 11, 16, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 og 42 (ansøgning nr. 4 102 497)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registreringen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾, idet det varemærke, der er søgt registreret, i modsætning til hvad appelkammeret ved Harmoniseringskontoret fastslog i den anfægtede afgørelse, ikke har en rent lovprisende bibetydning, og idet varemærket ikke beskriver et kendetegn eller en egenskab ved de varer eller tjenesteydelser, det har til formål at betegne.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 17. april 2007 — Irland mod Kommissionen

(Sag T-129/07)

(2007/C 140/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Irland (ved D. O'Hagan, E. Alkin, som befuldmægtigede, og barrister P. McGarry)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Hel eller delvis annullation i henhold til artikel 230 EF af Kommissionens beslutning K(2007) 286 endelig udg. af 7. februar 2007 vedrørende den fritagelse for forbrugsafgiftspligt på mineralolier, der anvendes som brændselsolie i aluminiumsproduktionen i Gardanne, i Shannon-regionen og på Sardinien, og som er indført af henholdsvis Den Franske Republik, Irland og Den Italienske Republik, for så vidt som den vedrører fritagelse for forbrugsafgiftspligt på mineralolier, der anvendes som brændselsolie i aluminiumsproduktionen i Shannon-regionen, indført af Irland.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren nedlægger påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 286 endelig udg. af 7. februar 2007, hvorved Kommissionen fandt, at fritagelser for forbrugsafgiftpligt bevilget af Den Franske Republik, Irland og Den Italienske Republik vedrørende tung brændselsolie, der anvendes i aluminiumsproduktionen, fra 1. januar 2004 udgør statsstøtte i henhold til artikel 87, stk. 1, EF, og at visse dele af denne støtte var uforenelig med fællesmarkedet.

Til støtte for søgsmålet påberåber sagsøgeren sig fire anbringender.

For det første gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen urigtigt fastslog, at Irland ikke havde påvist, at fritagelserne falder inden for det nationale skattesystems karakter og logik.

For det andet anfører sagsøgeren, at Kommissionen undlod at foretage en korrekt konkurrenceanalyse til støtte for sin konklusion om, at den irske foranstaltning må antages at påvirke handelen inden for Fællesskabet og begrænse eller potentielt begrænse konkurrencen.

For det tredje gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede beslutning tilsidesætter retssikkerhedsprincippet, da Rådet allerede havde godkendt den særlige undtagelse indtil udgangen af 2006.

Endelig anfører sagsøgeren, at Kommissionens konklusion om, at den omhandlede statsstøtte udgør ny støtte, i modsætning til eksisterende støtte, er udtryk for urigtig retsanvendelse.

Sag anlagt den 19. april 2007 — Aughinish Alumina mod Kommissionen

(Sag T-130/07)

(2007/C 140/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Irland) (ved solicitors J. Handoll og C. Waterson)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

På baggrund af sit indlæg, nedlægger sagsøgeren påstand om, at Domstolen:

- annullerer Kommissionens beslutning af 7. februar 2007 vedrørende fritagelse for forbrugsafgift på mineralolier, der anvendes som brændselsolie i aluminiumsproduktionen i Gardanne, i Shannon-regionen og på Sardinien, for så vidt som den angår sagsøgeren
- tilpligter Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber at betale de omkostninger, som er påført sagsøgeren i forbindelse med sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med søgsmålet nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 286 endelig udg. af 7. februar 2007 vedrørende fritagelse for forbrugsafgift på mineralolier, der anvendes som brændselsolie i aluminiumsproduktionen i Gardanne, i Shannon-regionen og på Sardinien, indført af henholdsvis Den Franske Republik, Irland og Den Italienske Republik, for så vidt som den angår Aughinish Alumina Ltd. (herefter »AAL«).